

به اروپا کی دمیشته افغانانو د تولنو فدراسیون

فدراسیون سازمانهای پناهندگان افغان در اروپا

Federation of Afghan Refugee Organizations in Europe

لیدن- 22 فبروری 2010

اعلامیه

سالروز سوم حوت، روز نفرین بر حامیان منشور ننگین عفو جانیان!

قیام پرشور مردم در برابر اشغالگران روس یک روز پر افتخار و فراموش ناشدنی در تاریخ معاصر افغانستان است. مردم ما طی تظاهرات بزرگ سوم حوت موضعگیری خویشترا در برابر سانحه شش جدی که مرحله تکاملی فاجعه هفت توری بود به صراحت اعلام داشتند وسیلی رد بروی اشغالگران روس و پابوسان داخلی شان حواله کردند. فرارسیدن سوم حوت برای آنچه از مردم افغانستان که شاهد این قیام افتخار آفرین و سرکوب خونین آن توسط نوکران روس بوده اند ویا از والدین خود داستان حماسی و در عین حال غم انگیز آنرا شنیده اند، بیاد آور صفحه گلگون تاریخ کشور عقابهای بلند پرواز میباشد. کارمل بعد از تکیه زدن بر مسند شاه شجاع مسوولیت قتل عام فعالین سیاسی، افراد متنفذ مذهبی و اجتماعی و سایر شهروندان افغان طی مرحله نخست فاجعه ثور را به حفیظ الله امین و در ضمن امین را به استخبارات امریکا نسبت داد، تا روسیاهی این دوران را از چهره حزب خود و اتحاد شوروی سابق بزدايد. در حالیکه قصاب شناخته شده آن دروران اسدالله سروری رییس آگسا همراه با کارمل در رکاب قوای اشغالگروس داخل افغانستان گردیده در پست معاونت صدراعظم تقریر یافت. کارمل ادعا نمود که به سنت آدم کشی حزب خود ادامه نمیدهد و به آزادی بیان و اجتماعات احترام میگذارد. تظاهرات مردم حوت مردم کابل به مردم افغانستان و جهان نشان داد که این ادعا های کارمل همچون حکومتش پوشالی و عوامفریبانه میباشد. بعد از سوم حوت کارمل با سیمای هیولایی اصلی اش داخل صحنه شد. زندان پل چرخ دوباره مملو از وطندوستان افغانستان شد. تعداد زندانیان پل چرخ و سایر زندانیان افغانستان تا زمان تعویض ببرک کارمل با نجیب الله علی الرغم اعدامهای دسته جمعی متواتر و مرگ و میر زندانیان، قوس صعودی را میپیمود. دستگاه جهنمی خاد و مضحکه که بنام "محکمه اختصاصی انقلابی" توسط اشغالگران به تأیید ببرک کارمل و ریاست نجیب الله خلق شده بود، موازی با چرخش ساعت فعال بوده هر فرد مشکوک به مخالفت با اشغال یا طرفداری از دموکراسی را چون سایه تعقیب نموده به حبس طولی یا اعدام محکوم میکردند.

اکنون که سی سال از سرکوب خونین قیام سوم حوت میگذرد، مردم افغانستان بخصوص بازمانده گان قربانیان این حماسه خواهان محاکمه مسوولین جنایات انجام شده درین رابطه میباشند. بیابید ببینیم آقای کرزی، رییس جمهوری اسلامی افغانستان که بیش از یکصد هزار عسکر خارجی از حکومتش حمایت میکنند، به این خواست مردم چه جوابی دارد؟ ببینیم رهبران تنظیمها که برکسی های پارلمان تکیه زده اند و در گذشته میکوشیدند با ادعاهای ی دروغین افتخار سوم حوت را از مردم کابل بزدند، به این خواست مردم ما چه جوابی داده اند؟ جواب این سوالها را میتوان درین واقعیت جستجو کرد که "منشور عفو" مسوولین جنایات جنگی و نقض حقوق بشر در سه دهه اخیر افغانستان را برخی از رهبران تنظیمها با دستان آلوده بخون شان نوشتند و شرکای جرم شان در پارلمان به آن رای مثبت دادند. آقای کرزی این سند ننگین را بعد از مدتی نگهداری بنحوی از آنها توشیح نمود و اجازه داد در آستانه سی سالگی سوم حوت بصورت دزدانه در جریده رسمی چاپ گردد. این "منشور" خون صدها هزار مردم ملکی افغانستان را به خال هندوی جانیان همه رژیمهای خونخوار سه دهه اخیر بخشیده و بنابراین توهین بزرگ به مردم افغانستان تلقی میگردد. نشر شدن این "منشور" ننگین در جریده رسمی شاید باعث دلخوشی موقتی آنانی گردد که دستشان به خون مردم آلوده است. ولی مردم افغانستان و بازمانده گان قربانیان حوادثی چون سرکوب قیام سوم حوت به این منشور ارزشی قابل نیستند. عمر این منشور، طولانی تر از عمر حاکمیت جنایت سالاران نخواهد بود. جا دارد سالگرد قیام سوم حوت را با پافشاری بر عدالت و فرستادن نفرین بر حامیان "منشور عفو" تجلیل کنیم.

"کمیته حقوق بشر فارو"